

tíðindablaðið

sosialurinPostsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevandi: p/f sosialurin

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Biltollurin**oddagrein**

EITT AV føroysku bløðunum bar herfyri tey tíðindi, at talið á seldum bilum, serliga persónbilum, er minkað nógv seinastu árin. Talan er um eina minking uppá stívlaga 40 pst. frá 1978 til 1981. Hinvegin verður sagt, at hóast talið á nýggjum bilum er minka, er samlaða biltalið í Føroyum í sama tíðarskeiði væl størri nú enn í 1978. Hetta vil aftur siga, at fólk nýta bilarnar longri nú enn áður.

HETTA KEMUR sjálvandi illa við hjá bilhandlrunum, og lítið er at siga til, at teir royna at gera landsstýrið vart við hesa gongd. Teir mæla landsstýrinum til at seta tollin á nýggjum bilum niður soleiðis, at fleiri nýggir bilar verða seldir.

TAD ER tó ein spurningur um hesi tölur, at teir eru so dýrur sum onkur vil gera tey til, sæð út frá einum landsbúskaparligum sjónarmiði. Tí, tess færri bilar koma til landið, tess meira spara vit í inn-

flutningi. Tess longri fólk koyra í sínum bilum, tess fleiri ábøtur krevjast á teir og gevur hetta ikki so lítið av arbeiði til tey fólk, sum fáast við tað. Um nú talið á bilum í Føroyum minkar komandi árin, sum tekin eru til, merkir hetta aftur minni nýtslu av bensini — orku — sum aftur sparir okkum innflutning av dýrum dropum.

TAD ER TÍ ein spurningur, um tað ikki var beinari, at bent útviklingin soleiðis, at ikki alt ov nógvir nýggir bilar koma til. Millum annað við at minka tollin á eykalutum heldur enn at gera nakað við sjálvan biltollin. Hóast landskassin hevði vunnið nakað væl av inntøku av tolli á nýggjum akførum, er tað sum lótuvinningur at rokna, í mun til hvat sparast kann í innflutningi og haraftrat at varðveitt nøkur arbeiðspláss í landinum.

HJÁ FLESTU fólki er lætt at fáa figgjan til keyp av nýggjum bilum — helst nógv lættari enn at fáa figgjan til eina størri umvæling. Tað hevði kanska ikki verið heilt burturvið, at gjørt eina serliga lánskipan til størri umvælingar eftirsýn, sum hevði tænt endamálinum í frammanfyri nevndu hugsan.

Stevnurnar við at køvast í bensin- og plastikkmentan

Tað menniskjaliga og viðkomandi er við at hvørja á stevnunum, segði Tórgerð Suduroy m.a., tá hon setti jóansøkustevnuna. Hon vísti eisini á, at tað peningaliga er farið at gera seg galdandi innan ítróttin, og at tað kann gera tað, at smáplássini kunnu ikki vera við meira

Goða jóansøkugestir

Bæði tikur, ið eru komin langt av leið at vitja okum, og tikur, ið hava styrti veg og beturi umstøður til at seta dam á okra bygDAHÁÐ og veitslu, og tøkk fáa hornblásarar, sangkór og ikki minst øll tikur ítróttarfólk — menn og kvinnur — ið við tikra kynstri hvør á sin hátt skulu dystast hesar báðar dagar og visa fram tað besta, ið evnir og venjing eru før fyri at æla fram.

Vágbingar allir vilja bjóða tikum øllum vælkomman til hesa okra bygDAHÁÐ í dag, hesa stevnu sum okur í meir enn hálvtundrað ár hava hildið í Suduroynni, skiftivís á Tvøroyri og í Vági.

Ivaleytt ljóðar nú dag og dagliga, at tað eru alt ov nógvir summarstevnur í Føroyum, kanska er okkurt um hetta, men mann hovuðsorsøkin til hesa ónøgd ikki helst vera at finna aðrastaðir?

Tí upprunaliga mundu

stevnurnar vera stevnur. Tað vil siga, at fólk úr so at siga øllum byggjum og byggjum stevndu saman til fundar við vinfólki og kenningum, ja hittast í felagsskapi eina goða summarlotu aftaná varingina, fyri í spekt og soma at njóta eina hvíld við skemti og dansi á vinarhátt, aðrenn knossi og stríði ið var av at fáa til haldar tað, ið jorðin gav av sær av avgróði á heystardeggi.

Soleiðis var ivaleytt

eisini í 1926, tá fyrsta jóansøkan var hildin í Vági. Tá vóru eingi 10 mannafor við í kappróðrunum, men størsta manninga talið 8-mannafør og so vóru smærri bátar eisini, og hesa fyrstu jóansøkuna vann 8-mannafarið »Oddur úr Sumba«. Av teimum 9, ið mannaðu bátin, eru 3 teirra á livi í dag og eru teir Sofus Petersen, Pól á Økrum og Pól hjá Marsilju.

Men dāmurin yvir stevnur okra í dag er broyttur nakað, eins og livsmynstrið seinastu árin sjálvsagt er broytt hjá okum føroyingum, men tað er í so stóran mun, at tað fyri mangan og kanska serliga tey eldru, tykist ótrúligt og óskiljandi. Flest øll hildu óivað, at betri ferðasamband oyggjana og byggjana millum fór at gera, at fólk yvirhøvur fóru at kennast betur og vera hvørjum øðrum meira viðkomandi, men út sær til, at vera beint óvøgt.

Betri vega- og ferjusamband gjørdi, at bilurin bleiv dagligi luturin í húsarhaldinum í Føroyum og hóast allar hentleikar og fasilitetir sær út til, at faur hevur tíð til vitjan og prátt, og tað grannar, vinir og kenningar alloftast tosa um eru pengar og trupulleikarnir av at hava óviltið av teimum.

Mær tykir, at ov nógv av hesum síðalag er við at snikja seg inn á stevnur okra eisini, soleiðis at tað menniskjaliga og viðkomandi er við at hvørva, okur eru um at køvast í bensinosa eins og allar handil, keyp og søla, ger seg galdandi og er við at taka yvirhond. Plastik og fløskur eru við at verða hovuðseyðkenni fyri stevnur okra í Føroyum. Har fyrr raddi andi av skemti, reypri og kempukvæðum, har gamalt føroyskt gestablíði og gamlir føroyskir siðir og skikkir sotu í háseti, er í dag ein bensin- og plastikmentan við at taka yvirhond.

At allar ítróttur eigur at sermerkja okra stevnur er eyðsæð, men eisini her eiga okur at vera varðin, tí eisini her er ein farið av tí peningaliga og professiønnella við at gera seg galdandi. Okur siggja, at innan fyri ta ítróttargrein, boltleikin, ið hevur ein stóran áhuga í Føroyum, verða keyptir ella leigaðir venjarar og leikarar, ið aftur ger, at ikki øllum er lagað at vera við, og tá serliga ikki smáplássinum, nei latið okum heldur stíla inni og royna at hysa øllum frælsum ítrótti og á einum stóði, ið svarar til okra fórimun, sum allarhelst eisini var uppruna ætlanin føroyinga við stevnunum okra.

Annars vil eg enda við at siga alt gott um nútíðina og framburð, men latið okum kortini ikki missa okum burtur sum fólk og tjoð av tí ágangi, ið henda tíð ber við ser, men heldur bøgva okum út soleiðis, at okur eru før fyri at vraka

og velja millum tað, sum ringt og gott er av tí, ið tíðin førir við sær, bæði av fremmandum árin og tí, ið kemur fram her í Føroyum.

Við hesum lýsi eg jóansøkuna 1982 at vera settu.

Dreingjalandsdystur í kvøld

Á ovára vølli í Gundadali verður í kvøld klokkan 19 dystur millum føroyska dreingjalandsliðið og dreingjaliðið hjá »Bergen og Omegn Fotballkrets«

Sunnudagin fekk Fótballtssamband Føroya vitjan úr Noreg.

Við Smyrli kom dreingjaliðið hjá »Bergen og Omegn Fotballkrets« á vitjan, og skulu teir spæla tveir dystir í Føroyum.

Fyrri dysturin varð leiktur í Klaksvík í gjárkvøldið móti dreingjaliðnum hjá KI, men ikki eydnaðist okkum at frætta úrslitið aðrenn blaðið fór til prentingar.

Næsti dysturin á vitjanini verður á ovára vølli í Gundadali í kvøld móti føroyska dreingjalandsliðnum, ið ju royndist avbera væl á vitjanini í LS-

landi fyri tveimum vikum síðani.

Norska felagið, ið telur 19 fólk, fer avstað aftur við Smyrli í morgin.

Vitjanin er liður í tí samstarvi, sum kom í lag millum Fótballtssamband Føroya og »Bergen og Omegn Fotballkrets« í 1980.

Fyrsti dysturin í samstarvinum varð leiktur í Føroyum í 1980, meðan dreingjalandsliðið var á vitjan í Noreg í fjør og luttók har í stórarí føðingardagskapping hjá »Bergen og Omegn Fotballkrets«.

TØKK

Hjartaliga takka vit tykkum øllum, ið vístu okkum samkenslu, tá góði pápi okkara

NIELS MØRK
Sandvík

doydi og varð jarðaður.

Hjartans tøkk til starvsfólkið á Tvøroyrar sjúkrahúsi, fyri ta góðheit og hjálpssemi tit vístu honum og okkum, tá hann lá til tað síðsta. Eisini siga vit tøkk til Elsu Funding, prest fyri troystarrik orð. Vit siga eisini stóra tøkk til øll tykkum ið sendu blómur og kransar og fylgdu honum til seinasta hvíldarstað og tykkum mongu, sum hjálptu til á annan hátt. Stóra tøkk fáa tit øll somul.

Heilsan

Aslaug, Steingrim, Esther,
Kinna og Jófríð

Heldur
tú
ikki

sosialin